

עמ"ת 8902/06/15 - מדינת ישראל נגד שמעון זריף (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 8902-06-15 מדינת ישראל נ' זריף(עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת תמר נאות פרי
העוררת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	שמעון זריף (עציר)

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום חיפה (סגנית הנשיא, כבוד השופטת דגן) במ"ת 1441-05-15 מיום 3.6.2015, אשר במסגרתה הורתה כבוד השופטת על שחרור המשיב בתנאים מגבילים.

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של קשירת קשר לסחר בסם מסוכן מסוג קוקאין (שתי עבירות) ואחזקת סמים שלא לצריכה עצמית.
2. במקביל, הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים.
3. בהחלטה מיום 6.5.2015 קבע בהמ"ש קמא כי קיימות ראיות לכאורה וכי קיימת עילת מעצר.
4. בהחלטה מיום 3.6.2015, לאחר הגשת תסקיר של שירות המבחן, נקבע כי ניתן להסתפק בחלופת מעצר בפיקוח בנותיו של המשיב.
5. בהודעת הערר, כמו גם במהלך הדיון, נטען כי אין לתת אמון במשיב, כי אין מקום לשחרור לחלופה שעה שעסקינן בחשד לסחר בסם מהסוג בו עסקינן, וכי ניתן דגש יתר למצבו הרפואי של המשיב, אשר אינו מצדיק שחרור.
6. המשיב, מנגד, סומך ידיו על החלטת בהמ"ש קמא.
7. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים - קבעתי בהחלטה קצרה כי לא מצאתי להתערב בהחלטת בית המשפט קמא, לגבי האפשרות להסתפק בחלופת מעצר, למעט שינוי מיקום מעצר הבית - שינוי לו הסכים הסניגור.
8. מפאת קוצר הזמן והצורך להתחיל בדיון הוכחות בתיק נוסף, לא פורטו כל הנימוקים בהחלטה שניתנה בתום הדיון. הואיל והדיון התקיים היום, יום חמישי, בשעות הצהריים המאוחרות - מצאתי להציע לצדדים להסתפק

בהחלטה קצרה אופרטיבית במעמד הדיון, על מנת שניתן יהא לבצע את הליכי השחרור עוד היום (ובמיוחד שעה שהמשיב אמור להגיע לקבלת טיפול רפואי מיד לאחר השחרור), והוסכם כי נימוקים מפורטים יושלמו בהמשך. הצדדים הסכימו למתווה כאמור, לאחר שהובהר כי אין כוונה לבקש עיכוב ביצוע, ואני מודה להם.

בהתאם, אבקש להעלות על הכתב את נימוקי כדלקמן:

9. אין ספק כי קיימות בתיק זה ראיות לכאורה, ברף גבוה. אין אף ספק כי קיימת עילת מעצר מסוג מסוכנות, לאור העובדה שעסקינן בחשד לסחר בסם מסוכן, וכי ההלכה הינה כי שחרור לחלופת מעצר בעבירות כאלו הוא חריג, ויתבצע בנסיבות מיוחדות.

10. עם זאת, קיימות נסיבות מיוחדות שכאלו במקרה זה, אשר מביאות אותי למסקנה שאין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט קמא לגבי האפשרות להסתפק בחלופת מעצר.

11. ראשית, יש לתת משקל למצבו הרפואי של המשיב - עובר למעצר. מהתיעוד עולה כי המשיב מטופל ביחידת הכבד של בית חולים רמב"ם, לרבות בשל חשד לשחמת הכבד, וכי הוא סובל לאחרונה מדימום המחייב בדיקה פולשנית דחופה. הוא אף סובל מסכרת אשר אף היא מחייבת טיפול בימים אלו. נכון הוא כי חלק מהמגבלות היו גם בעת ביצוע העבירות הנתעבות, וניתן לומר שאם למרות המחלות בוצעו העבירות - אין הן יכולות להעניק "פטור" ממעצר (בש"פ 3610/13 **בראנץ' נ' מ"י** (30.5.2013)), אלא שיש ראיות לגבי החמרה מסוימת ויש לראות כי העבירות הנתעבות בוצעו באוקטובר 2014, כלומר לפני יותר משבעה חודשים. יש אף לתת משקל לשאלת ההשלכות של מעצר ממושך על המצב הבריאותי, שעה שניתן אולי לאתר חלופה הולמת (ונזכור כי המעצר בשלב הזה אינו "על חשבון" העונש). אפנה בהקשר זה לבש"פ 294/15 **מ"י נ' גרינברג** (22.1.2015), שם אמנם מדובר בעבירות מס ולא עבירות כגון אלו אשר מיוחסות למשיב אך נקבע כי העובדה שבמהלך המעצר נאלץ העצור להתמודד עם מצב רפואי קשה וכרוני - הינה עובדה שיש לשקול גם בכל הנוגע לסוגיית המעצר עד תום ההליכים.

12. שנית, משקל מיוחד יש לתת למצבו הרפואי הנוכחי, עקב אירוע שהתרחש במהלך המעצר, ביום 1.6.2015. אין חולק כי במהלך המעצר, לפני כשלושה ימים, נכווה המשיב קשות עקב כוויות ממים רותחים - בפניו, בעין, ובפלג הגוף העליון. הכוויות קשות - וניתן היה להתרשם מהמצב במהלך הדיון, וזאת מעבר לתיעוד הרפואי שהוצג לעיוני בהקשר זה. הכוויות מחייבות טיפול אינטנסיבי, אשר מוטב אם יוענק למשיב בבית חולים או במרפאה מחוץ לכותלי בית הסוהר, לרבות בשל הצורך בעזרה מצד בני המשפחה. אין לי ספק כי שירות בתי הסוהר עושה מאמץ לספק טיפול רפואי הולם וכי חזקה על המערכת שתיתן דעתה לצורכי המשיב (בש"פ 169/12 **מ"י נ' דיבה** (30.1.2012)) - ועם זאת, המצב הרפואי הנוכחי של המשיב, לאור הכוויות, יקשה עליו לבצע עבירות נוספות דומות ושוכנעתי כי הוא ירתע מהפרת התנאים, שמא ישוב במצבו למעצר בתקופה הקרובה.

13. שלישית, יש לפנות לכך שהמפקחות המוצעות במקרה זה הותירו רושם טוב במיוחד הן על בית המשפט והן על שירות המבחן. המדובר בבנות של המשיב, אשר אף נחקרו בבית המשפט, ונמצאו כראויות לשמש כמפקחות, וכמי שידאגו לאי הפרת התנאים ולאי יצירת קשר בין המשיב לבין גורמים נוספים המעורבים בעבירות המיוחסות לו. מהחקירות עולה כי הן אינן מגוננות על המשיב אלא ביקורתיות מאוד כלפיו בשל העבירות המיוחסות לו, הגם שמודאגות ממצבו הרפואי - ואין להתערב בהחלטת בהמ"ש קמא אשר מצא שיוכלו למלא את המטלה.

14. רביעית, שירות המבחן ממליץ על שחרור בתנאים מגבילים. בתסקיר המפורט מיום 1.6.2015 צוין הקושי שהמעצר מהווה מבחינת המשיב, בשל מצבו הרפואי, ויובהר כי התסקיר נכתב עוד לפני שהתרחש אירוע הכווייה, משמע - שלאחר אירוע זה, המצב חמור עוד יותר. עוד נכתב בתסקיר כי המשיב אינו מודע לבעייתיות של התנהגותו, מצד אחד, אך מצד שני הוא חש בושה בשל המעצר ומודע להשלכות הקשות של המעצר על המשפחה, ולכן התסקיר מסתיים בהמלצה לשחרור בתנאים מגבילים.
15. חמישית, השחרור הותנה בהפקדת ערבויות כספיות, לרבות הפקדה במזומן, ויש בכך כדי להוות גורם מרתיע נוסף, במיוחד על רקע האמור בתסקיר לגבי המצב הכלכלי של המשיב.
16. ששית, מעצר הבית יהא בכרמיאל, מקום המרוחק משמעותית ממקום מגוריו של המשיב, ויש בכך כדי להרחיקו ממעגל הגורמים המעורבים בפעילות המיוחסת לו (כלומר, מי שאולי סיפק לו את הסם למכירה ומי שאולי יכול לפתות אותו לנסות ולבצע מכירה נוספת).
17. שביעית, בית המשפט קמא הורה אף על איזוק אלקטרוני, אשר יכול לסייע כנדבך נוסף של הרתעה.
18. שמינית, יש משקל מסוים לכך שעברו הפלילי של המשיב כולל הרשעה אחרונה משנת 2001 לגבי עבירת איומים משנת 1999 ועבירות נוספות קודמות בזמן, משמע, שהעבירה האחרונה היתה לפני 15 שנים. עוד יוער כי לטענת הסניגור, למרות שהיו הרשעות, המשיב מעולם לא היה במאסר ויש בכך ללמד על דרגת חומרתן של העבירות בעבר.
19. לכן, מחמת הנימוקים המפורטים מעלה, עמדתי היא כי הסיכוי שהמשיב ימשיך בביצוע העבירות המיוחסות לו, מהבית בכרמיאל, בהינתן שמצבו הרפואי הנוכחי הינו כפי שמתברר כיום - אינו סיכוי גבוה, וניתן להסתפק בחלופה שהוצעה.
20. לכן, הערר ובו התבקשתי להורות על המשך המעצר נדחה.
21. מעצר הבית יתקיים בבית של הבת של המשיב בכרמיאל, בכפוף לכל שאר התנאים אשר נקבעו בהחלטת בית המשפט קמא.
- יתקיים דיון נוסף בבית המשפט קמא ובו תשמע הבת, אשר אמורה לשמש כמפקחת הנוספת, ואף היא תחתום על התחייבויות כפי שחתמו שאר המפקחות. יש לקיים את הדיון בהקדם האפשרי, בכפוף ליומן בית המשפט ובכפוף לשאלה אם המשיב נמצא בטיפול רפואי המחייב המשך אישפוז.
22. אבקש לשלוח העתק של ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ז סיוון תשע"ה, 04 יוני 2015, בהעדר הצדדים.